ŽENSKÁ HLÍDKA.

ŘÍDÍ M. BUREŠOVÁ.

L. Kubíková, Velké Meziříčí na Moravě. — Milé krajanky:— Po dvouměsíčním odpočinku posílám srdečný pozdrav z vlasti. Na začátku prázdnin odejela jsem do Čech, do Hořic. Město, které v posledních 5. létech vzrostlo na město umění. Krásná sochařská dílna, zhotovena v tamnější sochařské škole, zdobí nedávno založené Smetanovy sady. Z těch na prvním místě sluší jmenovati bronzovou sochu "Muž práce," dělník — muž z lidu, nesoucí kámen, pak "Husité na stráži," "Krakonoš," pomníky: Smetanův a Dvořákův. Ve škole sochařské je galerie plastik, sbírka čistě uměleckých sochařských prací. Ve škole na "Daliborce," která je se vším pohodlím pro žáky zařízena, jest museum s památkami staročeskými. Vedle množství zlatých čepců vidím tam vyšívky a krajky, kterými české venkovanky druhdy svoje kroje zdobívaly. Nemalou pozornost vzbuzují vykládané truhly a skříně. A mimoděk přijde vám na mysl, nebylo-li v Čechách lépe za časů, když památky tyto byly v užívání. Bylo méně české svobody, ale bylo více lásky k vlasti a národu. Též v Miletíně, rodišti Erbenově, a v blízkém Bělohradě jsem byla. Snad některá ze čtenářek kroj tento zná a dá mně za pravdu, řeknu-li že krásnějšího kraje jsem neviděla. Z Hořic jsem jela na Králové Hradec. Jak mile jsem byla dotčena, když venkovan, do vlaku vstoupivší, zvolal při nárazu vlaku: "I kakraholte, to to šťouchlo." Takový pravý český výraz, který na Moravě neuslyším. Po 14denním pobytu v Čechách, odejela jsem na Moravu do Kralic — slavných Kralic, kde tisknuta byla první bible kralická. Vesnička téměř zapomenutá, až nynější pan nadučitel Kunovský založil spolek pro zbudování pomníku slavnému našemu učiteli Komenskému. Již několik let, co položen byl základní kámen, ale není možno pomník postaviti — není peněz. Chudý lid dal již dosti a dává dosti, ale potřebný kapitálek pomalounku roste. Bohatí umí pořádati zábavy ve prospěch stavebního fondu, ty končí pravidelně deficitem, hřivnou přispěti neumí. Dne 1. září přijela jsem do Meziříčí, abych opět nastoupila a pokračovala ve svém povolání. Jsem učitelkou na dívčí průmyslové škole "Světlá." Máme letos mnohem více schovanek než loni. Abych Vám tak něco o naší škole napsala. Před deseti léty založil "Dámský odbor národní jednoty ve Vel. Meziříčí" dívčí průmyslovou školu. Prvním rokem bylo jen 20 žákyň. Rok od roku počet žákyň stoupal, tak že zřízena byla již třetím rokem škola obchodní, pak selská škola dívčí, hospodyňská škola pro střední stavy, kuchařská škola a konečně škola zahradnická pro dívky. Vše pod vedením "Dámského odboru." Ve škole průmyslové učí se dívky nejméně 14leté prvním rokem prádlo šíti, druhým rokem šaty. Při tom učí se mnohým literním předmětům, kterých, jako budoucí řemeslnice nutně potřebovati budou. Škola obchodní vychovává dobré kancelářské síly. Na selské škole učí se chovanky vésti vzorné venkovské hospodářství. Pěstování dobytka, drůbeže, polnímu hospodářství, mlékařství a sýrařství. Mimo to učí se ve volných chvílích vařiti, uklízeti a šíti. Na střední hospodyňské škole učí se vésti vzornou měšťanskou domácnost. I zde učí se šíti, uklízeti, práti, chodí nakupovati, aby seznaly běžné ceny plodin, drůbeže a masa, učí se počítati, mnoho-li smí žena úředníka vydati a mnoho-li musí ušetřiti. Chovanky bývají z pravidla nevěsty, ze kterých jsou pak vzorné hospodyně a ženy. Já učím na průmyslové škole ve II. ročníku šíti šatů, kreslení střihů, dekorativnímu kreslení a tělocviku. Tak a nyní [illegible] vám píše. Máme v ní mnoho práce. Máme letos přes 100 chovanek; z těch [illegible] v pensionátě, ve kterém mimo učitelování mám též [illegible] dozor nad chovankami.

Je radost pozorovati, jak chovanky k nám přicházejí a po 2—3 rocích odcházejí ku svému prospěchu změněné. Získají jak v chování tak na vědomostech. A radost máme, když nám bývalá chovanka přivede mladší sestru, sestřenku, přítelkyni nebo dokonce nevlastní dceru svou. Jsem na ústavě našem druhý rok a líbí se mi jak na škole, tak i ve městě. Minulý měsíc mě velmi mile překvapila pohlednice od pí. Kulíkové. Měla jsem z ní takovou radost; po celé škole jsem ji ukazovala. A při tom ukazování jsem ji pečlivě uschovala tak, že jsem ji dlouho nemohla najíti a mám na ni adresu. Konečně jsem ji našla a abych ji zase někam nezaložila, připíchla jsem si ji na stěnu v mém pokojíčku a adresu řádně opsala. Již dlouho jsem vám nic nepsala, ale někdy není ani chvíle oddechu. Pevně jsem si umínila psáti hodně často a přes dobrou vůli není někdy možno. Dostávám "Pokrok Západu" každé úterý a první moje je, pročísti "Ženskou Hlídku." Již znám všechny pisatelky a kdyby podepsané nebyly, poznám články dle obsahu. Každý má svůj vlastní ráz. Je čilost mezi pisatelkami a doufám, že i mezi čtenářkami. A což muži američtí! Jak ti se chovají k ženskému hnutí u vás? U nás se dívá na emancipovanou ženu jako na něco nemožného. Ovšem, jest u nás mnoho tak zvaných emancipovaných žen. Mnohé se domnívají, když napodobí mužské zvyky, způsoby a nezpůsoby, když si ostříhají vlasy a nosí límce a čepice, že jsou dokonale emancipované. Těch pravých emancipovaných je málo. Ale všechno potřebuje ku svému vývinu určitou dobu. Tak snad i toto svého času se vybrousí a uzraje. Ovšem, bude to dlouho trvati, než budou ženy naše na tom stupni, na jakém jsou ženy americké. Při nejbližší příležitosti budu psáti zase něco nového.

Františka Teplá, Leigh, Neb. — Vážená redakce a ctěná pořadatelko Ženské Hlídky:— Osměluji se mezi vás, milé přítelkyně, a doufám, že mně do svého kruhu přijmete. Velice se mně líbí Ženská Hlídka, neb můj první pohled patří jí. Tam se člověk poučí i potěší a co jen rad poučných a užitečných se tam člověk dočte. Velice se mně zalíbil dopis pí. Anny Kulíkové ze South Omahy. Též i já, milá paní, miluji ducha veselého. Již je mně 47 roků, ale, není-li má mysl obtížena tíhou žalu, věřte, ještě si ráda zazpívám. A naše dítky chtějí, abych zpívala, že rády slyší ty české písně. Tak se osměluji ctěnou paní Kulíkovou požádat, umí-li píseň "Na hranicích města německého" —, aneb umí-li některá z ctěných dopisovatelek do Ženské Hlídky, byste byly tak hodny a vypsaly ji. Ctěnou paní pořadatelku též prosím, by té písni věnovala místečka k otisknutí, začež vám všem předem srdečně děkuji. Bude-li mé žádosti vyhověno, tak budu pilnější v Ženské Hlídce. Zdravím všechny čtoucí s přáním všeho zdaru.

Marie Nebudová, West Point, Neb. — Ctěná redakce Pokroku Západu a vážená pořadatelko Ženské Hlídky:— Vaše hovory v Hlídce mně velice zajímají a nemohu odolat, abych také se vám nepochlubila, jak my se tady máme. Obyčejně se zpívá "Nejmilejší jako z jara." Ale věřte mně. Když v neděli byl u Hubenků na posvícení, ten zase zpíval: "Není lepší jak na podzim, když husy i kachny jsou křehounké." Paní Hubenková je výborná kuchařka a jejich dceruška se nechce dát maminkou předstihnout a tak se nedivte, že byla tabule věru královská. Ani šampaňské nescházelo. O to se postaral pan E. Hubenka, aby žádný žízní nezahynul. Odpoledne sl. Nevermanová hrála na harmonium. Sl. J. Hubenková a sl. V. Nebudová zpívaly, [illegible] a my je za to [illegible]. Ale to víte, že i to silné pohlaví je [illegible] a chce být také pochváleno. Tak p. Josef Kasa, abychom mu taky pochválily, přišel také zahrát. (To je vám povedená kopa). A jaký ten nástroj si vybral. To vám nesmím ani prozradit. Snad by jste ho všechny chtěly slyšet. A kdo pak by pak tady ty žíznivé napájel? Inu, měli jsme se dobře a na vše jsme si vzpomněli i na Matici Školskou. Ale pro samé vzpomínky jsme na ni opět zapomněli. To jsme národovci, co? Mně se však, prosím, nedivte, neb jsem opravdu měla myšlenky rozptýlené. Můj manžel odejel dne 7. října do Wisconsinu navštívit dceru a zetě. Minnesota prý je hned vedle a tak se také podívá k našim bývalým sousedům a k dobrým známým u Denham, Minn. Mně tedy nezbývá nic jiného, jen se těšit, že mi přinese hojnost novinek z našeho bývalého domova. Budou-li ty zprávy hezké, povím vám je. Popis pí. A. Kulíkové se mi velmi líbil a oživil ve mně vzpomínky z mládí, kdy jsem na té Sv. Hoře co družička bývala. Od nás se chodívalo na pět dní; vůdcem býval známý kantůrek z Rycharova. Já tam byla osmkrát, ale na ni jsem se tak netěšívala, jako na ten překrásný zpěv "Zdrávasu". Později jsem ho slyšela zpívat v Klatovech, ale ani z daleka se tak neposlouchal. Postrádal všeho citu, který snad jen ti zpěváci na Sv. Hoře dovedou do něho vložit, tak že posluchače pak unáší a ten zapomíná na všechnu pozemskou trampotu. Zpěv a k němu zpěvníček, je též dobrou pomůckou k naučení se česky čísti a psát pro tu naši omladinu. Řekne-li: "Děti, něte se česky číst!" obyčejně nemají kdy. Začne-li však matinka zpívat (ovšem musí mnoho slov nevědět a neví, jak je to dál), tu jsou hned synkové a dcerušky ochotny mamince vypomoci z nesnáze a lámou si své hlavinky z předčítání písní a tu chce předčít jeden nad druhého. A tak se ani nenadáte a dítky umí bez námahy obojí: číst a psát. Paní Otoupalíková a teto Vitámvásová, pište často. Zdá se mně, že ani ta Hlídka není celá, když vy nejste přítomny. Mnoho zdaru všechněm přeji a sesterský pozdrav posílám spolusestrám od Č. S. D. P. J.

Anna Kálalová, Verdigre, Neb. — Ctěná redakce Pokroku Západu:— Již dlouhý čas jsem vás svými dopisy neobtěžovala. Proto si dovoluji napsat pár řádek. Nejdříve sdělím, jak milé a takřka nezapomenutelné překvapení mně uspořádaly mé přítelkyně v den mých narozenin. Přišlo jich kolem 35 a já ani zdání neměla. Bylo to odpoledne. Jak je mým zvykem, šla jsem si na chvíli odpočinout. Za chvíli přijde pí. Jiráková, že se jde rozloučit, že půjde na nějaký čas na farmu k dceři, a že mně chce dát s Bohem. Tak jsem tedy vstala, rozmlouváme a za chvíli praví: "Jdou sem nějaké ženské." Já skočila, že se trochu převléknu, ale již z druhé strany šly. Tak jsem zůstala jako silný sloup u zdi a ani jsem snad neviděla. Pojednou vidím v čelém houfu naši dceru, která jest provdána za dra. Clarka v Niobrara, 12 mil od Verdigre. Nemohu vypsat, jak mně dojalo takové milé překvapení. Věřte, že tak snadno nepláču, ale přiznávám se, že jsem musela usednouti, bych zakryla svou slabost, neb jsem plakala. Ano, nemohla jsem si pomoci. Přinesly mnoho dobrých věcí a to až moc. Tři nádoby zmrzliny, dosti všelijakých dobrých jídel a mnoho pěkných dárků pro mne. Děkuji vám milé dámy a milé přítelkyně. Nevymizí mně nikdy z paměti onen den, kdy jsem poznala, že mám tolik přátel. Díky, díky vám. Jak krásné jest míti přátely. Ano, pravím, krásné a milé. Važme si přátelství. Budu hleděti, kdy mně bude možno i vám milé přítelkyně vyloudit úsměv na tváři a udělat vám radost. Ještě jednou díky vám všem. [illegible] 17. t. m. ve dvě hodiny z rána. Vyhořela tiskárna s [illegible] místnostmi, kde se [illegible] spolků. O [illegible] Nejsem ni [illegible] ale dostat [illegible] který jest tak hbitý, [illegible] že bych byla s to [illegible] kdyby [illegible]. [illegible] při ohni. [illegible] a život. I já jsem pomáhala pumpovat vodu, neb musím říci pravdu, že my zde ještě žádnou vodárnu nemáme. Ženy a dívky se držely a pomáhaly pumpovat a nosit vodu a někteří muži stáli a koukali se na to. Není to hezké od nich. Hanba každému muži, který nepodá pomocné ruky v čas potřeby. Více jak dvě třetiny mužů pracovaly, co jich síly stačily, abyste si nemysleli, že zde máme jen samé lenochy. O, ne! Naši muži zde jsou úslužní a hodní. Leč všude koukol mezi pšenicí. Druhého dne byla veselka dcerušky p. a pí. Pavlíků. Poslední ze čtyř. Byla to veselka slavná. Ve dvě hodiny byli oddáni vlp. Petlachem v našem kostele a pak za veselé hudby Pavlíků bratří jeli jsme do domu nevěsty asi půl míle od města. Dobře přes 500 lidí obědvalo v domě. Co krásných darů nevěsta dostala, až k podivení. Co stříbra, kolik tuctů seslíků, nábytku všeho druhu, krásného lněného prádla do jídelny a všecko pěkné. Byla toho plná jedna světnice. Dceruška Pavlíková provdala se za syna p. a pí. Štouralových. Jest to pěkný párek. Po jídle se jelo do taneční síně a na cestě v městě byla by se hnedle stala nehoda. Paní Tikalská, jež drží strávní dům ve Verdigre se svou jednou dceruškou, natáhly přes ulici dlouhý bílý papír co šrak, jak tomu v Čechách říkali. Když pustily ženicha papírem, tento se přetrhl a koně se ho ulekli. Začali couvat, já se dala do křiku: "Chyťte papír!" A tu malý hošík skočil, nevím či byl, po papíru a tento svinul do ruky. Pak bylo zase vše dobře. Šli jsme do bálu a bratří Pavlíkové hráli my, to víte, tančili jsme až přes půl noci. Můj manžel předhazoval mi revmatismus. Leč já mu řekla, že dneska ho vytančím. A jak se to "fajn" tančilo! Já zapomněla, že učím již vnuky a že jsem babičkou. Měla jsem dobré tanečníky. Oni říkali totéž. Nevím, jestli jen nechtěli lichotit. Šlo to "fajn." Jen kdyby byla veselka každý měsíc. Možná, že bych pak nemusela jezdit do lázní. Tak je mně dobře. Celá se cítím lehčí. Jest to hezké být veselý v patřičný čas. Přeji novomanželům mnoho štěstí, zdraví, spokojenost a všeho hojnost. Až by někdy byly křtiny, tak bych jim přála takového hezoučkého klučinu jako tatínek. Zdejší měšťané sebrali mezi sebou přes $400.00 pro mladíka, který zde vydával anglické noviny, neb přišel o všecko tím požárem. Všechna čest každému, kdo přispěl nějakým dárkem. Paní Vitámvásová, lituji vás. Ale divně vám tam být nemusí, neb v městě to jinak nejde. Ani nemohou tam znát podle obličeje, mnoho-li máte na bance. Kdyby to byla poukázka od bankovního kasíra, tak vám to změní všude. Tak žádný nářek. Jen když jsou v bance. Také pár slov panu Havránkovi. Vaše smutné verše jsou mně podezřelé. Tak, no tak, jako byste tu byl někdy — Ani to snad neumím říct. Ale přece — Nebyl jste snad někdy oklamaný? To víte, ta ženská stvoření jsou samá faleš. Ale ne vždy. Někdy jsou až moc hodna. Nechte smutné nálady, abyste nenakazil více vám podobných. Tak odpusťte. To jest jen špás (ale mohla by to být pravda). Já kdybych byla mužem, tak bych si zazpívala: "Dám si klobouček na stranu, na mou milou zapomenu a budu zas vesel!" Škoda, že jsem jen žena. Leč i ženy vykonaly mnohé záslužné práce. Žena má být královna v domácnosti a jest bystrá v obchodě. Začíná být chladno. My dnes topíme, jen to hučí. Srdečně zdravím a vše dobré přeji čtenářům a spanilým čtenářkám a ctěné redakci zvlášť.

Polévka z hnědých bobů (fazolí).

Nech močit přes noc pint fazolí, ráno dej do hrnce se čtyřmi kvarty vody, dej as libru neb více masa, můžeš dát třeba i kosti a kousek vepřového a jednu rozkrájenou cibuli. Vař dvě neb tři hodiny, až jsou fazole měkké. Pak maso vyndej, rozsekej, osol a opepři a udělej z něho malé kuličky. Obal v bílku vejce každou a dej na kamna osušit. Když chceš polívku dát na stůl, přeceď ji, přidej malou skleničku (catsup) z rajských jablíček, osol dle chuti, dej masové kuličky na misku, nakrájej jeden citron na lístky a asi čtyry na tvrdo vařená nakrájená neb usekaná vejce. Nalej na to tu vařící polévku a nes na stůl. Jest výborná.

F. M. Scoblík,

český právník a obhájce.

VEŘEJNÁ PRAXE.

Security, Block - TYNDALL, S. D.

Obchodní Hospodářství.

FARMAŘENÍ JEST OBCHODEM A MĚLO BY BÝTI VEDENO NA MODERNÍCH OBCHODNÍCH ZÁKLADECH : : : : : : :

Přistupte do třídy vzdělaných, pokrokových a myslících lidí, prahnoucích po vědeckých methodách úspěšného hospodářství : : :

ČEMU UČÍME VE SVÉM BĚHU OBCHODNÍHO HOSPODÁŘSTVÍ.

POČÁTKŮM HOSPODÁŘSTVÍ.

Tomuto předmětu věnuje se zvláštní pozornost po dobu celého běhu. Nechceme za dobu jednoho školního roku naučiti všemu, čemu učí se po čtyry léta, leč povšechně seznámíme vás s jedním každým z těchto předmětů:

Nauka o půdě.
- Složení půdy.
- Druh půdy.
- Účinek umělého hnojiva na půdu.
- Účinek střídání osevu.
- Poměr půdy k rostlinnému životu.

Nauka o osevu.
- Korna.
- Pšenice.
- Oves.
- Žito.
- Ječmen.
- Len.
- Traviny.

Nauka o zahradnictví
- Ovocnářství.
- Zelinářství.
- Květinářství.

Nauka o dobytkářství
- Hovězí dobytek.
- Vepřový dobytek.
- Chov koní.
- Brav.

Nauka o
- Drůbežnictví
- Včelaření.

Nauka o mlékaření.
- Cena krmiva.
- Cena obchodního mlékaření.
- Jak se chov krav na farmě vyplácí?

Nauka o kmyzu.
- Zhoubný hmyz(ové mory) a jak je ničiti.

Základové zvěrolékaření.
- Zacházení se zvířaty na farmě.
- Opatření proti nemocem.
- Způsob léčení.

Hospodářské strojnictví.
- Jak kupovati, užívati a zacházeti s hospodářskými stroji.

Vedle vyznačených již hospodářských předmětů věnuje se i jiným stejně důležitým — jako [illegible] — pozornost.

KNIHVEDENÍ.

[illegible] farmářského knihvedení ukáže vám [illegible] příjmu a vydání v každém oboru na farmě. Každý posluchač tohoto běhu veden je k tomu, by věděl, jak záznamy ty vésti, tak aby z nich [illegible] roku poznal, který obor farmaření přinesl nejvíce užitku za investované peníze a práci a [illegible] jest. Běh tento [illegible] Omaha Commercial kolleji hlavně za tím účelem, aby vyhovoval [illegible] potřebám Středního Západu.

ARITHMETICE.

[illegible] zlomkům, desetinným zlomkům, praktickým farmářským vahám a mírám, počtu procentovému, úrokovému a jiným předmětům [illegible].

OBCHODNÍ PSANÍ.

Naučíme vás psáti čistě, rychle a obchodní rukou.

OBCHODNÍ ANGLIČINĚ A PSANÍ DOPISŮ.

Praktický, nikoli theoretický kurs ve správném užívání slov a správném sestavování dopisů.

HLÁSKOVÁNÍ.

Denní kurs ve hláskování a užívání jakož i významu běžných výrazů.

OBCHODNÍMU PRÁVU.

Předmětu tomu učíme takovým způsobem, že posluchači se obeznámí úplně se zákonem o smlouvách, notách, draftech, checích, morkyčích, bondech, leasech, daních, deeds, abstraktech a j.

OBCHODNÍMU ZEMĚPISU.

Předmět ten pojednává o praktické stránce národního našeho jmění a učíme mu výstavkami, studovnami, přednáškami a stereoptickými obrázky.

KDO TOMU UČÍ.

Učitelové v našem hospodářském oddělení jsou muži velké zkušenosti nejen praktické, ale i theoretické. Principálem je absolvent hospodářského odboru při státní universitě v Nebrasce a jeho assistent, jenž zaujímá zvláštní místo na téže škole, hodí se pro povolání to pro svou učitelskou činnost a praktickou znalost velmi dobře. Ostatními učitelskými silami jsou muži, kteří odborně studovali přidělené jim předměty.

DOBA STUDIA.

Dle našeho odhadu každý schopný žák, jenž si bude hleděti práce, může plný tento kurs absolvovati za 9 měsíců. Čas ten však rozděliti lze na dvě období ve dvou létech.

JAK UDRŽETI HOCHY A DÍVKY NA FARMĚ.

Toho docílíte, pošlete-li je do Omaha Commercial kolleje, kde se přiučí moderním a praktickým methodám vedení farmy. Tam se naučí i farmářskému knihvedení, počtům pro farmáře potřebným, obchodnímu psaní, psaní obchodních dopisů, hláskování, oznamování farmy, psaní smlouvy, deedů, morkyčů, not, checků a jiným četným věcem, potřebným každému, kdo chce býti úspěšným.

Mimo kurs obchodního hospodářství máme i tyto kursy:

- Obchodu a účetnictví.
- Těsnopisu a psaní na stroji.
- Přípravné angličiny.
- Telegrafie.
- Bankovnictví.
- Psaní.
- Občanské služby.
- Učitelství na normálním obchodním učilišti.

Na požádání sdělíme s vámi podrobnosti o každém ze jmenovaných kursů, o který jevíte zájem.

OMAHA COMMERCIAL COLLEGE

19. a Farnam ul., Omaha, Neb, E. A. ZARTMAN, ředitel